

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: **Z. P.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
se sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2019, č. j. KUKHK-21352/DS/2019/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 24. 4. 2019, č. j. MMHK/082764/2019/OP/Hej, sp. zn. P/3305/2018/OP/Hej (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s § 4 písm. c)

zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“).

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 15. 10. 2018 v 13:45 hod. při řízení osobního motorového vozidla značky Fiat, reg. zn., na pozemní komunikaci u Základní školy Třebechovice pod Orebem v ulici Na Stavě v Třebechovicích pod Orebem, ve směru jízdy od křižovatky s ulicí Proboštova do ulice Komenského, nerespektoval svislou dopravní značku „IZ 8a – Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost“, kterou byla nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku snížena na 30 km/hod., a překročil ji o 18 km/hod. Měřicím zařízením LTI 20/20 TruCAM, výr. č. TC005167, umístěným u domu č. p. 801, byla vozidlu naměřena na příjezdu k měřicímu zařízení na vzdálenost 58,4 m hlídkou Městské policie Třebechovice pod Orebem rychlost 51 km/hod., odpovídající při zvažení možné odchylky (+- 3 km/hod.) nejnížší skutečné rychlosti jízdy 48 km/hod. Za uvedený přestupek byl potrestán pokutou ve výši 1 500 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce formuloval žalobní námitky do následujících 7 bodů:

Měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze:

4. Žalobce uvedl, že v průběhu řízení namítal provedení měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze, k čemuž navrhl provést důkaz návodem k obsluze. Nesouhlasil s tím, že žalovaný se ztotožnil s názorem správního orgánu prvního stupně o souladu měření s návodem k obsluze, aniž by jím provedl dokazování. Namítl, že tím došlo k neúplnému zjištění skutkového stavu, neboť bez provedení tohoto důkazu nelze spolehlivě prokázat, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze. Uvedl, že z výstupu z rychloměru, kde je pouze asfalt, je patrné, že měření rychlosti proběhlo v rozporu s tímto návodem. Nesouhlasil ani s tím, že pokud dojde ke změření rychlosti, musela být rychlost změřena v souladu s návodem k obsluze. Z vyjádření Českého metrologického institutu, které navrhl provést k důkazu, podle něj vyplývá, že ke změření rychlosti dojde i tehdy, bylo-li provedeno v rozporu s návodem k obsluze. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2016, č. j. 7 As 27/2016 – 31, a Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, č. j. 58 A 33/2012 – 26, rovněž uvedl, že správní orgány nemohou přezkoumatelně konstatovat, že bylo měřeno v souladu s návodem k obsluze, pokud jej neprovedly jako důkaz.

Slip effect

5. Žalobce měl za to, že při měření rychlosti došlo k tzv. slip effectu, a to vlivem předčasného sklopení rychloměru. Uvedl, že *„ke slip effectu dojde, pokud je záměrný kříž zprvu zaměřen do jiného místa, než na konci měření. V tomto případě k tomuto efektu jistě došlo, neboť strážník sklopil rychloměr dříve, než bylo dokončeno měření rychlosti, jak je ze spisu patrné. Záměrný kříž tak „poskočil“ o několik metrů dopředu, což je u měření rychlosti, které trvá 0,3 sekundy, jak vyplývá z Návodu k obsluze, znatelné pochybení, díky kterému je naměřena mnohem vyšší rychlost, než rychlost reálná.“*
6. Vymezil se rovněž vůči neprovedení důkazů, jež navrhl k prokázání slip effectu (jednalo se o výsledek obsluhy rychloměru, vyšetřovací pokus, znalecký posudek, dvě videa a odborný článek). Nesouhlasil s tím, že vzhledem k ověření rychloměru muselo být

měření rychlosti provedeno správně. Namítl, že správní orgán neuvedl žádný přípustný důvod pro odmítnutí navrženého důkazu a zopakoval, že pokud není rychlost měřena v souladu s návodem k obsluze, nelze garantovat, že je změřena správně. Uvedené podle něj plyne z „vyjádření Českého metrologického institutu 2“, které navrhl k důkazu.

Absence zavinění

7. Žalobce vytkl žalovanému nedostatečné zjištění skutkového stavu i v souvislosti s tím, že nemohl vědět o omezení rychlosti, jelikož přijel do ulice Na Stavě z boční ulice, kde se příslušné dopravní značení nenacházelo. Podle jeho názoru nebylo toto tvrzení vyvráceno výpověďmi zasahujících strážníků, jelikož z jejich výpovědí správní orgán neměl vycházet. Žalobce uvedl, že strážníci jsou podjatí a vypovídají tak, aby došlo k jeho usvědčení. Dodal, že kvůli hustému provozu ani nemohli sledovat jeho vozidlo desítky sekund, jak vyplynulo z jejich výpovědí. Jelikož si žalovaný nevyžádal kamerové záznamy z ulice, nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností a porušil § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Nevypořádaná námitka

8. V další námitce žalobce namítl, že se žalovaný nezabýval jeho odvolací námitkou, podle níž byl rychloměr, s nímž bylo měřeno, rozbitý. Tím měl žalovaný porušit § 68 odst. 3 správního řádu a zatížit napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností (zde žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, a Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2014, č. j. 47 A 32/2012 - 38). Žalobce usuzoval na rozbití rychloměru z výpovědi svědka P., jenž vysvětlil absenci měřeného vozidla na snímku tím, že ačkoli rychloměr „pípnul“, což je znamení, které obsluze indikuje, že ke změření rychlosti došlo, byl rychloměr předčasně sklopen. Žalobce uzavřel, že rychloměr musel být rozbitý, pokud se vozidlo na výstupu z rychloměru nenacházelo, ačkoli již bylo slyšet „pípnutí“. Uvedl, že „pípnutí“ je slyšet, jakmile dojde ke změření rychlosti, a měření je skončeno pořízením fotografií.

Výstup z rychloměru

9. Podle žalobce je výstup z rychloměru nekvalitní a nicneříkající, a nelze z něj učinit závěr, že došlo ke změření jeho vozidla. Na výstupu z rychloměru se nacházela pouze silnice a pravděpodobně pravé přední kolo blíže neurčeného automobilu. Namítl, že pokud se na rychloměru nenachází měřené vozidlo, nelze přezkoumatelně určit, že bylo změřeno právě dané vozidlo. V souvislosti s tím zopakoval, že nebyl dodržen řádný postup při měření rychlosti, kdy se *„celý záměrný kříž musí nacházet po dobu měření na jednom a tom samém místě na měřeném vozidle.“* Namítl, že měření rychlosti dle návodu k obsluze trvá 0,3 sekundy, a ačkoli se záměrný kříž po nějakou dobu nacházel na vozidle dodávkového typu, nenacházel se zde po celou dobu, neboť na výstupu z rychloměru (největší fotografie ze všech) je pouze vozovka a část nějakého vozu.

Nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů

10. Žalobce a jeho advokát se rovněž domáhali naprosté anonymizace rozhodnutí ve věci s tím, že v souvislosti s rozhodnutím v projednávané věci nesouhlasí se zveřejňováním svých osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu. Advokát žalobce odůvodnil požadavek především tím, že z veřejně dostupné evidence lze zjistit časový harmonogram a jeho pracovní program v daném roce, což je soukromý údaj, který by podle něj neměl být zveřejněn.

Neúčinnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neexistence běhu odvolací lhůty

11. V poslední žalobní námitce namítl, že odvolací orgán neměl ve věci rozhodovat a měl věc vrátit k řádnému písemnému vyhotovení rozhodnutí správnímu orgánu prvního stupně. Uvedl, že mu bylo doručeno vadně písemně vyhotovené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (vadně podepsané), které nemůže mít právních účinků, tedy nemůže způsobit počátek běhu odvolací lhůty. V souvislosti s tím navrhl přezkum rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jeho řádné vyhotovení a opětovné doručení s tím, že teprve po doručení započne běžet lhůta k podání odvolání. Vadu spatřoval v tom, že prvostupňové rozhodnutí podepsal uznávaným elektronickým podpisem P. U., ačkoli bylo opatřeno podpisovou doložkou vedoucího odboru Ing. M. S., přičemž podle záhlaví rozhodnutí byl oprávněnou a vyřizující osobou L. H.
12. Současně s žalobou podal žalobce i návrh na přezkum písemného vyhotovení prvostupňového rozhodnutí a jeho nové doručení do datové schránky jeho právního zástupce s řádně opatřeným uznávaným elektronickým podpisem. Později doplnil, že jeho podnětu nebylo vyhověno, setrval však na závěru o vadném vyhotovení prvostupňového rozhodnutí. Doplnil, že není zřejmé, na základě čeho byl úřední osobou právě Mgr. P. U.
13. Vzhledem ke shora uvedeným žalobním bodům navrhl zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

I. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný odkázal v plné míře na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
15. K námitce týkající se rozporu měření s návodem k obsluze rychloměru uvedl, že rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku ze strany žalobce byl snímek pořízený certifikovaným a kalibrovaným měřicím zařízením (rychloměrem), který obsahoval zřetelnou fotografii vozidla, fotografii detailu registrační značky, naměřenou rychlost a další údaje. Z fotodokumentace na č. 1. 2 správního spisu je podle něj patrné, že záměrný kříž měřicího zařízení byl při měření rychlosti umístěn správně na příjíždějící vozidlo, jehož rychlost přístroj zaznamenal. Údaje z měřicího zařízení na fotodokumentaci jsou čitelné a svědčí o tom, že v uvedenou dobu bylo měřeno skutečně vozidlo řízené žalobcem. Uvedl, že vozidlo žalobce bylo bezprostředně po změření zastaveno strážníky městské policie a jeho řidič identifikován. Shromážděné důkazní prostředky označil za dostatečné k objasnění skutkového stavu.
16. K žalobní námitce týkající se slip effectu zdůraznil, že v řízení nevystaly žádné pochybnosti o správnosti provedeného měření rychlosti vozidla žalobce. Uvedl, že k měření bylo použito zařízení podrobené ověřovací zkoušce požadovaných metrologických vlastností, které obsluhovala proškolená osoba. V průběhu řízení nevystala pochybnost o tom, že by strážník obsluhoval rychloměr v rozporu s návodem k použití, anebo že by zařízení vykazovalo nestandardní chování. Nebyla zjištěna ani žádná okolnost zpochybňující správnou funkci rychloměru.
17. Nesouhlasil ani s namítanou absencí zavinění, jelikož ze shodných svědeckých výpovědí zasahujících strážníků vyplynulo, že žalobce projel kolem předmětné dopravní značky, kterou před samotným měřením strážníci kontrolují. Dopravní značení bylo doloženo fotografiemi a je součástí spisového materiálu. Zdůraznil, že žalobce příslušné ustanovení

zákona o silničním provozu porušil z nedbalosti, což postačuje ke vzniku odpovědnosti za přestupek.

18. K námitce týkající se tvrzení, že měřicí zařízení bylo rozbité, odkázal na napadené rozhodnutí. Zdůraznil, že z výstupu měřicího zařízení a z dalších důkazů bylo prokázáno provedení měření funkčním měřicím zařízením splňujícím všechny stanovené podmínky.
19. Nedůvodnou považoval i námitku týkající se výstupu z rychloměru. Uvedl, že z fotodokumentace je patrné, že záměrný kříž měřicího zařízení byl správně umístěn při měření rychlosti na přijíždějící vozidlo, jehož rychlost přístroj zaznamenal. Zopakoval, že údaje z měřicího zařízení na fotodokumentaci jsou čitelné a svědčí o tom, že v uvedenou dobu bylo měřeno vozidlo řízené žalobcem.
20. K namítané neúčinnosti prvostupňového rozhodnutí uvedl, že dané rozhodnutí splňuje požadované náležitosti podle § 69 správního řádu, přičemž jej podepsal Mgr. P. U., který byl ve věci oprávněnou úřední osobou, jak vyplývá z č. l. 14 správního spisu. Dodal, že Mgr. P. U. byl rovněž pověřen k zastupování vedoucího odboru přestupků. K pochybení došlo pouze při elektronickém vyhotovení rozhodnutí, neboť podpisová doložka Mgr. P. U. nebyla uvedena. Podle žalovaného odpovídal postup požadavkům správního práva, jelikož autorizující osoba byla podle vnitřního předpisu zmocněna k podpisu. Shrnu, že rozhodnutí podepsala oprávněná úřední osoba a nebyly zjištěny důvody, které by měly vliv na jeho zákonnost.
21. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

II. Skutkové a právní závěry krajského soudu

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání za souhlasu účastníků v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu věci v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah tohoto přezkumu vymezil žalobce v žalobních bodech (§ 75 s. ř. s.).

A) Skutkový stav věci:

23. Z obsahu předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán prvního stupně obdržel od Městské policie města Třebechovice pod Orebem oznámení o přestupku, kterého se měl dopustit žalobce dne 15. 10. 2018 v 13:45 hod. v ulici Na Stavě 801 v Třebechovicích pod Orebem. Strážník R. . v tomto místě zaznamenal certifikovaným laserovým měřicem rychlosti, sér. č. TC005167, porušení maximální povolené rychlosti jízdy 30 km/h u vozidla zn. Fiat, reg. zn., jedoucího rychlostí 48 km/h (po odečtení odchylky +/- 3 km/h). Vozidlo jelo od křižovatky ulic Na Stavě a Proboštova do ulice Komenského. Po zastavení vozidla byl jeho řidič ztotožněn pomocí občanského a řidičského průkazu. Součástí oznámení je i fotodokumentace č. 2018/01452, z níž první dvě fotografie označené 15/10/2018, 13:45:03, zobrazují vozidlo zn. Fiat, reg. zn.. Fotografie pořízená v čase 1150 msec zobrazuje vozidlo s vyznačeným záměrným křížem v místě registrační značky vozidla a na fotografii pořízené v čase 1570 msec není záměrný kříž zobrazen. Další fotografie pořízené téhož dne zobrazují umístění svislých dopravních značek Zóny, v níž platí zákazové značky „Nejvyšší dovolená

rychlost“ 30 km/h (B20a), „Zákaz stání“ (B29) a výstražná dopravní značka „Děti“ (A12b).

24. Ve spise je založen záznam z měření rychlosti rychloměrem TruCAM, sér. č. TC005167, pod č. dokumentace 2018/01452. Ze záznamu z měření vyplývá, že dne 15. 10. 2018 v 13:45:03 hod. změřil přístroj TruCAM, sér. č. TC005167, obsluhovaný R. P., v místě Na Stavě 801, na vzdálenost 58,4 m, rychlost vozidla zn. Fiat, reg. zn., ve výši 51 km/h, po odpočtu 48 km/h. Jako řidič vozidla je uveden žalobce. Součástí záznamu jsou tři černobílé fotografie. První fotografie zobrazuje silnici s retardérem, v jejím pravém horním rohu je část neznámého vozidla (registrační značka ani typ vozidla nejsou rozpoznatelné). Další fotografie zobrazuje příjezdějící vozidlo s vyznačeným záměrným křížem v místě jeho registrační značky. Poslední fotografie je rozmazaná a nelze určit, co zobrazuje. Záznam obsahuje poznámku, podle níž nelze dokumentační snímek zobrazit z důvodu sklopení radaru při jeho vytvoření s tím, že však záznam obsahuje video z průběhu měření. Součástí spisu je dále CD, na němž je záznam z měření rychlosti rychloměrem TruCAM čitelný v programu TruCam Clip Viewer. Po spuštění krátkého videozáznamu (o délce necelé 3 sekundy) lze spatřit průběh měření rychlosti jízdy vozidla zn. Fiat, registrační značky X, na jehož přední část byl do místa umístění registrační značky na okamžik zaměřen záměrný kříž. Videozáznam lze na libovolném místě zastavit a vybraný snímek přiblížit. Měřené vozidlo i jeho registrační značka jsou jasně čitelné.
25. Ve spisu se dále nachází *printscreen* z uvedeného videozáznamu skrze prohlížeč TruCam Clip Viewer. *Printscreen* zobrazuje následující údaje: datum 15. 10. 2018, 13:45:03 hod, místo Na Stavě 801, rychlostní limit 39 km/h, rychlost vozidla 51 km/h, vzdáleností 58, 4 m, sériové číslo TC005167. Další *printscreen* zobrazuje dva snímky pořízené z videozáznamu, na nichž je patrné vozidlo zn. Fiat, reg. zn., z nichž jeden snímek zobrazuje vozidlo s vyznačeným záměrným křížem v místě registrační značky vozidla (č. l. 65 – 66).
26. Z ověřovacího listu Českého metrologického institutu ze dne 17. 5. 2018, č. 8012-OL-70234-18, vyplývá, že silniční laserový rychloměr, typ LTI 20/20 TruCAM, výrobní číslo TC005167, měří rychlost od 0 do 320 km/h a má požadované metrologické vlastnosti, jako stanovené měřidlo byl ověřen a lze jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti do dne 16. 5. 2019. Součástí spisu je i osvědčení ze dne 14. 5. 2018 o tom, že strážník městské policie R. P. úspěšně absolvoval základní školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM, zahrnující měření rychlosti laserovým rychloměrem, včetně jeho nastavení, volby stanoviště a metodiky měření, přenos fotografií a videa a obsluhy software TruCAM Image Viewer.
27. Dále se ve spise nachází certifikát Českého metrologického institutu ze dne 25. 6. 2014 o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C006-10, týkající se rozšíření schválení silničního rychloměru typu LTI 20/20 TruCAM o rozšíření rozsahu měření rychlosti, změnu rozsahu provozních teplot a o další změny. Z Certifikátu o schválení typu měřidla ze dne 16. 6. 2010, č. 0111-CS-C006-10, vyplývá, že pomocí silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM lze při měření rychlosti snímat i videoklip dopravní situace. Daný rychloměr pracuje na principu laserového dálkoměru, který s průměrným opakovacím kmitočtem 200 Hz po dobu přibližně 0,3 sekundy měří vzdálenost pohybujícího se vozidla a z časové změny vzdáleností vypočítá rychlost pohybu vozidla v km/h. Při překročení

povolené rychlosti vytvoří digitální kamera obrázků měřeného vozidla, který se spolu s naměřenou rychlostí a dalšími údaji uloží do paměťové jednotky. Správné přiřazení naměřené rychlosti k měřenému vozidlu je zaručeno tím, že pro záznam přestupku mohou být používány pouze hodnoty rychlosti, které byly změřeny v povoleném rozsahu vzdálenosti měření, který činí 10 – 400 m, přičemž optimální vzdálenost pro pořízení snímku činí 70 m.

28. Dopravní inspektorát Policie ČR, územní odbor Hradec Králové, stanovil ve svém vyjádření ze dne 29. 8. 2018, s odkazem na § 79a zákona o silničním provozu, seznam míst určených k měření rychlosti Městskou policií Třebechovice pod Orebem. Mezi navrženými místy měření jsou i ulice Na Stavě a Komenského u základní školy v místě omezení rychlosti na 30 km/h ve všední dny v době od 6:30 do 16:30 hod.
29. Dne 24. 10. 2018 vedoucí odboru přestupků správního orgánu prvního stupně Ing. M. S. určil oprávněnými úředními osobami ve věci vedle své osoby též L. H. a Mgr. P. U.
30. Správní orgán prvního stupně vydal dne 5. 11. 2018 příkaz, jímž uznal žalobce vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, ve spojení s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobce proti uvedenému příkazu podal včasný odpor a správní orgán pokračoval v řízení.
31. Po ústním jednání vydal správní orgán prvního stupně dne 12. 12. 2018 rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným z nedbalostního spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, ve spojení s porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. K odvolání žalobce toto rozhodnutí žalovaný zrušil dne 19. 3. 2019 a vrátil věc správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání.
32. Na ústním jednání dne 24. 4. 2019 správní orgán prvního stupně vyslechl jako svědky strážníky Městské policie Třebechovice pod Orebem, D. M., R. P. a J. M.. Zmocněnec žalobce byl ústnímu jednání přítomen a svědkům kladl dotazy. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že v den spáchání přestupku svědci měřili rychlost vozidel u základní školy v ulici Na Stavě 801, u vjezdu do školní jídelny, a to ve směru do města. Měření prováděl svědek P., měřil směr od silnice č. 11 do ulice Komenského. Před započítáním měření zkontrolovali umístění dopravní značky „IZ 8a – Zóna s dopravním omezením“ s vyobrazenou dopravní značkou „B 20a - Nejvyšší dovolená rychlost“, přičemž stáli v místě, odkud dopravní značku sice neviděli, ale viděli vozidla v době, kdy tuto dopravní značku míjela. Podle svědkyně M, žalobce určitě projel okolo předmětné dopravní značky, neboť se za značkou nachází pouze dvě odbočky, na které bylo vidět. Rovněž svědek P, uvedl, že žalobce projel kolem dopravní značky, a dále vypověděl, že když zaznamenal rychloměrem TruCAM vozidlo, které překročilo rychlost, informoval hlídku, aby vozidlo zastavila. Dané vozidlo zastavila svědkyně M., ztotožnila jeho řidiče pomocí dokladu totožnosti a řidičského průkazu a sdělila mu důvod zastavení. Svědkové M, i P, popřeli, že by mohlo dojít k záměně vozidla, neboť měli vozidlo při jízdě z místa měření do místa zastavení po celou dobu na dohled. Svědkyně M, dodala, že museli být připraveni, neboť se jednalo o krátký úsek, a ona uvedené vozidlo spatřila ve chvíli, kdy jej svědek P, změřil v místě před autobusovou zastávkou. Dodala, že řidič nechtěl řešit přestupek na místě, aniž by sdělil důvod. Svědek P, uvedl, že použil rychloměr v souladu s návodem k obsluze. Popsal, že si nastaví technické parametry (clona, ohnisková vzdálenost) a zbytek již činí přístroj automaticky, a po provedení kontrolního měření může měřit. Uvedl, že slip effectu se zamezí tím, že nastaví clonu a dodrží úhel.

Dokumentační snímek podle něj nezobrazil změřené vozidlo proto, že rychloměr sklopil dříve, než bylo nutné, jelikož byl záznam dostačující. Zařízení pípne v případě překročení rychlosti, a poté uloží pořízený záznam. Svědkyně M, dále popsala způsob měření tak, že celkově zkontrolují radar, plomby a udělají kontrolní měření. Všichni svědci potvrdili, že úřední značky osvědčující platnost ověření rychloměru nebyly poškozeny. Dále bylo na ústním jednání provedeno dokazování listinami přítomnými ve spise, včetně krátkého videozáznamu na CD z jízdy předmětného vozidla v době měření. Správní orgán prvního stupně rovněž provedl ohledání laserového rychloměru LTI 20/20 TruCAM, výr. č. TC005167, jímž byla měřena rychlost žalobcova vozidla, a shledal neporušenost úředních značek osvědčujících platnost ověření měřidla do dne 16. 5. 2019.

33. Dne 24. 4. 2019 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, které podepsal Mgr. P. U., zastupující Ing. M. S. (v místě podpisu je uvedeno „Ing. M. S. v. r., vedoucí odboru, z. p. Mgr. P. U.“).
34. Dne 6. 5. 2019 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno vyjádření zmocněnce žalobce a dne 23. 5. 2019 odvolání, ve znění doplnění ze dne 30. 5. 2019. Žalobce namítal shodně jako v žalobě měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze s tím, že není prokazatelné, které vozidlo bylo změřeno. Navrhl provést k důkazu návod k obsluze, jelikož se celý záměrný kříž musí nacházet na vozidle. Namítl nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí s tím, že nebyl proveden důkaz návodem k obsluze. Videozáznam, na nějž odkazovali strážníci a správní orgán prvního stupně, podle žalobce nefunguje. Shodně jako v žalobě také namítl rozbití rychloměru, podjatost svědků a existenci slip effectu s tím, že nastavení clony a dodržení nulového úhlu mu nezabrání. Uvedl, že byl změřen asphalt, nikoli vozidlo, a k prokázání slip effectu navrhl vyšetřovací pokus, znalecký posudek, dvě videa, článek, rozsudek soudu Spojených států amerických a přezkoušení rychloměru. Uvedl, že vjel do ulice Na Stavě z boční ulice se zahradnictvím, kde se dopravní značení nenacházelo, a proto o rychlostním limitu v místě nevěděl a vědět nemohl, a navrhl důkaz rekonstrukcí věci.
35. Ve spise se dále nachází odpověď Českého metrologického institutu ze dne 11. 9. 2018 na žádost o informace, v níž se uvádí, že žádný rychloměr není vybaven funkcí, jež by za jeho obsluhu hlídala dodržení všech bodů návodu k obsluze.
36. Dále se ve spise nachází vyjádření Českého metrologického institutu, podle kterého nelze měření rychlosti použít při projednávání přestupku. Úprava a vzhled vyjádření se zásadně liší od sdělení Českého metrologického institutu ze dne 11. 9. 2018. Vyjádření není datováno a není uvedena věc, k níž se vztahuje. Obsah vyjádření je psán jiným písmem než jeho záhlaví a zápatí, vyjádření neobsahuje podpis jeho autora ani uvedení jeho funkce. Podle připojené doložky digitálního podpisu bylo podepsáno dne 27. 11. 2015, tedy před spácháním projednávaného přestupku.
37. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný dne 12. 7. 2019 zamítl napadeným rozhodnutím.
38. Dne 2. 10. 2019 byl správnímu orgánu prvního stupně doručen návrh žalobce na přezkum písemného vyhotovení prvostupňového rozhodnutí a jeho nové doručení žalobci s řádně opatřeným uznávaným elektronickým podpisem. K podání připojil *printscreen*, z něhož vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí, u něhož je uveden Ing. M. S., v. r., vedoucí odboru, bylo elektronicky podepsáno P. U. Vadnost písemného

vyhotovení rozhodnutí žalobce spatřoval v tom, že jej nepodepsala osoba uvedená pod rozhodnutím jménem a příjmením.

39. Součástí spisu je dále pověření ze dne 2. 8. 2017, jímž vedoucí odboru přestupků Ing. M. S. pověřuje Mgr. P. U. jako oprávněnou úřední osobu k podepisování veškerých písemností souvisejících s přestupkovými řízeními v době své nepřítomnosti nebo pracovního vytížení. Dále byly do spisu založeny *printscreen* prohlížeče certifikátu P. U., určeného k podepisování dokumentů, s platností od 13. 9. 2018 do 3. 10. 2019, a podpisový řád města Hradec Králové, podle jehož čl. III podepisují oprávněné úřední osoby všechny písemnosti vyhotovené při výkonu státní správy, přičemž oprávněnou úřední osobou je zaměstnanec města oprávněný zvláštním vnitřním předpisem k provádění úkonů správního orgánu ve správním řízení a dále zaměstnanec pověřený k provádění těchto úkonů tajemníkem magistrátu města.
40. Sdělením ze dne 22. 10. 2019 žalovaný informoval žalobce, že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení, neboť prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 4. 2019 podepsal Mgr. P. U., který je jednoznačně oprávněnou úřední osobou v dané věci.

B) Právní závěry:

41. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v souvislosti s nevypořádáním odvolací námítky, podle níž měl být rychloměr, s nímž bylo měřeno, rozbitý. V případě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí by totiž soud nemohl napadené rozhodnutí již z hlediska dalších žalobních námitek přezkoumávat.
42. Ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu ukládá správnímu orgánu řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce jednoznačným a srozumitelným způsobem. Jestliže správní orgán těmto požadavkům vyhoví, nemůže obstát závěr o nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, sp. zn. 7 As 34/2006 – 76). Povinnost řádného odůvodnění správních rozhodnutí není možné vykládat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Je třeba si uvědomit, že správní orgán může na námitku reagovat i vyjádřením odlišného názoru v odůvodnění svého rozhodnutí, který přesvědčivě zdůvodní. Podstatné je, aby byly ve správním řízení, případně i v soudním řízení správním, vypořádány všechny základní námitky účastníka řízení (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13).
43. Napadené rozhodnutí opakovaně odkazuje na skutečnost, že laserový rychloměr LTI 20/20 TruCAM, s nímž byla změřena rychlost žalobcova vozidla, byl certifikován a kalibrován k měření rychlosti ověřovacím listem č. 8012-OL-70234-18, a že daný typ rychloměru byl schválen certifikátem o schválení typu měřidla č. 0111-CS-C006-10 s platností do 15. 6. 2020, včetně protokolu o technické zkoušce. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že rychloměr obsluhovala proškolená osoba. Svědek R. P. absolvoval základní školení operátora daného typu rychloměru. V napadeném rozhodnutí se výslovně uvádí, že není pochyb o tom, že k měření bylo použito stanovené měřidlo s požadovanými metrologickými vlastnostmi, jež bylo platně metrologicky ověřeno, aniž by zanikla jeho platnost ověření. S ohledem na zaznamenání překročení rychlosti rychloměrem poté žalovaný uzavřel, že fáze ověření výsledku měření řádně proběhla.

44. S ohledem na uváděné skutečnosti nelze nahlížet na napadené rozhodnutí jako na nepřezkoumatelné, neboť žalovaný jednoznačně uvedl úvahy, jimiž se řídil při skutkových a právních závěrech, a vyjádřil svůj názor jasným a srozumitelným způsobem. Podstata nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tkví v případech, kdy ze správního rozhodnutí nelze seznat, které skutečnosti vzal správní orgán za podklad pro své rozhodnutí, z jakých důvodů považuje skutečnosti předestřené účastníkem řízení za nerozhodné, nesprávné či vyvrácené řádně provedenými důkazy, na základě jakého právního předpisu nebo ustanovení rozhodl, a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2013, č. j. 5 Afs 44/2012-19, nebo ze dne 21. 6. 2018, č. j. 1 Afs 31/2018-26). To není případ napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný zřetelně popsal své úvahy i názory. Žalobcem odkazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, není přílehlavý, neboť se týká skutkově zcela odlišné situace, nadto v citovaném rozhodnutí krajský soud zrušil napadené správní rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, s čímž se však kasační soud neztotožnil. Ani další žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2014, č. j. 47 A 32/2012 - 38, na věc nedopadá, neboť v něm šlo o zcela nedostatečné vypořádání žalobcových stěžejních odvolacích námitek, kdy správní orgán nedal žádnou odpověď na klíčovou odvolací námitku, proč určitý typ stavby není v daném území přípustný. Skutečnost, proč se na jedné z výstupních fotografií rychloměru nenachází měřené vozidlo, přesvědčivě vysvětlil svědek R. P. Vysvětlení žalobce, že v takovém případě musel být rychloměr rozbitý, nekoresponduje s pořízením videozáznamu z průběhu měření rychlosti vozidla žalobce ani s tím, že byl předmětný rychloměr certifikován a kalibrován a nevykazoval žádné závady. Námitka žalobce není důvodná.
45. V klíčové žalobní námitce týkající se měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze, žalobce vytýkal žalovanému rovněž nepřezkoumatelnost závěru o měření v souladu s tímto návodem, pokud nebyl proveden k důkazu.
46. V dané věci soud shledal přílehlavým rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2020, č. j. 6 As 69/2020-33, nikoli rozsudky, na něž žalobce odkazoval v žalobě. Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí přesvědčivě shrnul, že klíčové pro řízení o přestupku je to, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z níž lze po jejich řádném zhodnocení učinit závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil, a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (obdobně též např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015 – 56, ze dne 19. 8. 2016, č. j. 6 As 144/2016 – 36, či ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
47. Pokud neexistují rozumné důvody pochybovat o správnosti a úplnosti skutkových zjištění, není nutné provádět důkaz návodem k obsluze za situace, kdy z již provedených důkazů lze učinit závěr, že se obviněný svým jednáním přestupku dopustil. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný ztotožnil s hodnocením skutkového

stavu správním orgánem prvního stupně a nepovažoval za nutné provádět ve věci jakékoli další důkazy. Soud souhlasí s konstatováním žalovaného na str. 6 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že další dokazování (ať již vyšetřovacím pokusem, znaleckým posudkem, či jiným navrženým důkazním prostředkem) nebylo dále ve věci potřebné. Žalobce totiž sice tvrdil, že došlo k měření v rozporu s návodem k obsluze, avšak toto své tvrzení nepodpořil žádnými rozumnými důvody, jež by nasvědčovaly tomu, že měření bylo stíženo zásadní vadou. Žalobce dovodil provedení měření v rozporu s návodem k obsluze z toho, že na výstupu z rychloměru je zobrazen pouze asfalt. Zcela však pominul skutečnost, že pomocí silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM lze při měření rychlosti snímat i videoklip dopravní situace. Jak je zřejmé z certifikátu o schválení typu měřidla ze dne 16. 6. 2010, č. 0111-CS-C006-10, daný rychloměr pracuje na principu laserového dálkoměru, který po dobu přibližně 0,3 sekundy měří vzdálenost pohybujícího se vozidla a z časové změny vzdálenosti vypočítá rychlost pohybu vozidla v km/h. Při překročení povolené rychlosti vytvoří digitální kamera obrázek měřeného vozidla, který se spolu s naměřenou rychlostí a dalšími údaji uloží do paměťové jednotky. Z videozáznamu z měření předmětným rychloměrem, jakož i z *printscreensů* prohlížečského programu TruCam Clip Viewer a z fotografií pořízených z uvedeného videozáznamu je patrné, že dne 15. 10. 2018 v 13:45:03 hod. změřil přístroj TruCAM, sér. č. TC005167, obsluhovaný R. P., v místě Na Stavě 801, rychlost vozidla zn. Fiat, reg. zn. X, ve výši 51 km/h. Na fotografiích pořízených z videozáznamu lze jednoznačně spatřit vozidlo zn. Fiat, reg. zn., jež bylo následně zastaveno svědkyní M., která v osobě jeho řidiče ztotožnila žalobce. Jedna z fotografií pak zobrazuje vozidlo s vyznačeným záměrným křížem v místě registrační značky vozidla. Výstupem z měření jsou snímky dokládající, že došlo ke změření rychlosti daného vozidla, nikoli asfaltu či jiného vozidla, jak bez dalšího tvrdil žalobce. V projednávané věci tudíž nebyly dány rozumné důvody pochybovat o správnosti a úplnosti skutkových zjištění a nebylo nutné provádět k důkazu návod k obsluze rychloměru. Z fotografií pořízených z videozáznamu, ve spojení se záznamem z měření rychlosti, svědeckými výpověďmi, certifikátem o schválení daného typu měřidla a ověřovacím listem použitého rychloměru, totiž bylo možné učinit spolehlivý závěr o správnosti provedeného měření. Ze stejných důvodů soud nepovažoval za nutné provádět žalobcem navržený důkaz vyjádřením Českého metrologického institutu, jímž hodlal žalobce prokázat, že ke změření rychlosti může dojít i tehdy, bylo-li provedeno v rozporu s návodem k obsluze. Taková obecná premisa by nepřinesla pro konkrétně projednávanou věc nic nového.

48. Další žalobní námitka spočívala ve vzniku slip effectu, jehož podstatu žalobce uvedl v žalobě i v průběhu správního řízení (viz doplnění odvolání proti původnímu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně na č. l. 53). Žalobce namítl, že ke slip effectu muselo dojít s ohledem na zaměření laserového paprsku (záměrného kříže) do jiného místa na začátku a na konci měření, a to vlivem sklopení rychloměru.
49. S ohledem na fungování laserového rychloměru, který s průměrným opakovacím kmitočtem 200 Hz po dobu přibližně 0,3 sekundy (opakovaným vysíláním laserových paprsků na cíl) měří vzdálenosti pohybujícího se vozidla a z časové změny vzdálenosti vypočítá rychlost pohybu vozidla, dochází zpravidla ke slip effectu tehdy, pokud je zařízením v kritickém momentu měření pohnuto. V případě slip effectu se jeden ze světelných paprsků odrazí zpravidla od jiného místa na tomtéž automobilu, čímž se změní trasa, kterou musí světelný paprsek světla urazit a tím dojde k ovlivnění změřené rychlosti.

50. Soud považuje za příléhavé odkázat na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 4. 2017, č. j. 28 A 10/2016-45, kde se již zdejší soud zabýval slip effectem u laserových rychloměrů. V citovaném rozhodnutí soud řízení doplnil o vyjádření ze dne 12. 4. 2017 společnosti ATS-TELCOM PRAHA a. s., dovozce laserového rychloměru MicroDigiCam LTI, k některým technickým otázkám souvisejícím s měřením rychlosti laserovými rychloměry MicroDigiCam LTI a LTI 20/20 TruCAM (rychloměr použitý v nyní projednávané věci). Z vyjádření ohledně slip effectu vyplynulo, „že laserový rychloměr MicroDigiCam LTI stejně jako LTI 20/20 TruCAM ve verzi pro Českou republiku obsahuje ve svém firmware algoritmus „error trapping“, který jej potlačuje. Aby se „slip effect“ projevil, muselo by být vozidlo měřeno z boku. Z praxe vyplývá, že pokud se při měření samotném laserový měřič pohybuje, objevuje se chyba E03 – nestabilní zaměření cíle. Tato chyba se objevuje i v případě, pokud se z jednoho auta přejde svazkem paprsků na druhé auto, nějaký jiný předmět nebo na silnici. Pokud se jakákoli taková chyba vyskytne, měření je přerušeno a výsledky se neukládají.“ K problematice umístění záměrného kříže dovozce uvedl, že „skutečnost, že na fotografii není přímo na vozidle, neovlivňuje výsledek měření. Jedná se nejspíš o závadu, která se občas může objevit na tomto typu zařízení. Pokud se vychýlí objektiv, pak můžeme zaznamenat posun záměrného kříže na fotodokumentaci. Avšak kvalita fotodokumentace nemá vůbec žádný vliv na výsledek měření. Seřazení laserové hlavice samotné (v manuálu popisované jako souosost) je velice stabilní a lze konstatovat, že pokud byl v průběhu měření záměrný bod na vozidle, patří naměřená hodnota právě k tomuto vozidlu. Navíc je potřeba uvážit i vliv divergence svazku laserových paprsků. Ta se projevuje obzvlášť při měření na větší vzdálenosti. Divergence je 30 cm na každých 100 m. Ve vzdálenosti 400 m je tedy průměr svazku 120 cm.“
51. Obecnou žalobní námitku týkající se existence slip effectu soud vyhodnotil jako nedůvodnou, neboť je zřejmé, že k zaznamenání měření dojde pouze v případě řádně provedeného měření. Jestliže laserový rychloměr zaznamenal rychlost žalobcova vozidla, tuto rychlost změřil a zaznamenal i snímky měřeného vozidla, jsou pochybnosti žalobce o správném zaměření vozidla jen spekulativní. Z fotografie pořízené z videozáznamu je patrné, že se záměrný kříž laserového paprsku nacházel na přední části vozidla v místě jeho registrační značky. Fotografie zřetelně zobrazují značku vozidla (Fiat) i jeho registrační značku. Rychloměr byl podroben ověřovací zkoušce požadovaných metrologických vlastností a obsluhoval jej proškolený policista, přičemž schopnost toto zařízení obsluhovat je doložena dokladem o proškolení opravňujícím konkrétního policistu provádět měření, jakož i výpovědí tohoto policisty, svědka R. P. Záznam o přestupku dokumentuje měřené vozidlo se všemi potřebnými údaji z provedeného měření. Nebylo ani zjištěno, že by se na rychloměru objevila chybová hláška upozorňující na nestabilní zaměření cíle či pohyb rychloměru, a žádné chybové hlášení neobsahuje ani záznam o přestupku.
52. Námitkou ohledně tzv. slip effectu se rovněž zabýval několikrát i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 15. 11. 2017, č. j. 2 As 191/2017-56 vyslovil, „že nemá pochybnosti o tom, poskytl-li certifikovaný a ověřený rychloměr jednoznačný výsledek měření rychlosti namísto chybového hlášení, došlo fakticky k bezvadnému změření rychlosti vozidla“, přičemž odkázal na své předchozí rozsudky ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, a ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60. Uvedený závěr koresponduje i se shora citovaným rozsudkem zdejšího soudu. Lze uzavřít, že v řízení nevystaly žádné pochybnosti o správnosti provedeného měření rychlosti vozidla žalobce. Na tomto závěru by nemohlo ničeho změnit ani vyjádření Českého metrologického institutu 2, které žalobce navrhl k důkazu.

Dokazování tímto vyjádřením by tak bylo zcela nadbytečné, nadto se netýká zde projednávané věci.

53. Ze shodných důvodů soud neshledal odůvodněnou ani námitku týkající se nekvalitního a nicneříkajícího výstupu z rychloměru. Žalobce totiž opomíjí fotografie pořízené z videozáznamu z rychloměru, které jsou obsahem správního spisu, z nichž je jednoznačně patrné, že došlo ke změření vozidla zn. Fiat, reg. zn.. Svědkyně M. vypověděla, že ztotožnila žalobce jako řidiče měřeného vozidla, když si od něj nechala předložit občanský a řidičský průkaz. Vozidlo přitom měla po celou dobu na očích. I ostatní svědkové potvrdili, že měřené vozidlo měli na dohled od okamžiku jeho změření po jeho zastavení. Ve vztahu k údajně nedostatečnému umístění záměrného kříže na vozidlo lze odkázat výše na vypořádání námítky týkající se slip effectu. Soud dodává, že z již citovaného rozsudku zdejšího soudu ze dne 20. 4. 2017, č. j. 28 A 10/2016-45, plyne, že kvalita fotodokumentace nemá žádný vliv na výsledek měření, neboť seřízení laserové hlavičky je velice stabilní a lze konstatovat, že pokud byl v průběhu měření záměrný bod na vozidle, patří naměřená hodnota právě k tomuto vozidlu.
54. Pokud žalobce namítl, že nemohl vědět o omezení rychlosti v místě měření, jelikož přijel do ulice Na Stavě z boční ulice, kde se příslušné dopravní značení nenacházelo, souhlasí soud s žalovaným, že tvrzení žalobce bylo vyvráceno svědeckými výpověďmi strážníků městské policie. Ti shodně uvedli, že stáli v místě, odkud dopravní značku sice neviděli, avšak viděli vozidlo v době, kdy tuto dopravní značku míjelo. Svědkyně M. nadto vypověděla, že žalobce určitě projel okolo předmětné dopravní značky, neboť za značkou se nachází pouze dvě odbočky, na které bylo vidět. Z výpovědí policistů nevyplývalo, že by sledovali vozidlo žalobce „desítky sekund“ a ze spisu není ani zřejmé, že by byl toho dne hustý provoz, jak tvrdil žalobce. Nebylo nutné opatřovat si kamerové záznamy z ulice, jak požadoval žalobce, neboť skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností již na základě podkladů opatřených správním orgánem prvního stupně.
55. Co se týče obecné námítky podjatosti zasahujících strážníků, lze odkázat na str. 5 napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný s touto námitkou dostatečně vypořádal. Situace, kdy proti sobě stojí tvrzení policistů a tvrzení osoby obviněné z přestupku není nijak neobvyklá. V takovém případě je na místě posoudit věrohodnost svědeckých výpovědí, včetně jejich konzistentnosti a souladu s ostatními provedenými důkazy a podklady ve spisu. Vhodné je posoudit motivaci svědka k výpovědi, důkazy svědčící o zaujatosti policistů vůči osobě obviněného nebo o narušení jejich nestrannosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 As 414/2018-25). Ze správního spisu nevyplývá žádný vztah mezi službu konajícími strážníky městské policie a žalobcem ani jiný důvod, proč by se měli strážníci snažit žalobce svojí výpovědí usvědčit ze spáchání přestupku, jak tvrdil. Ostatně ani žalobce v tomto směru neuvedl v žalobě nic konkrétního. Ve stejné míře obecnosti proto soud konstatuje, že důvod podjatosti uvedených svědků neshledal. Lze doplnit, že pokud by k dovození podjatosti osoby stačil pouhý odkaz na její povolání, nemohl by správní orgán v obdobných věcech nikdy vyslýchat zasahující policisty jako svědky. Takový závěr by však byl v rozporu s § 51 odst. 1 správního řádu, podle něhož lze provádět dokazování pomocí všech důkazních prostředků vhodných ke zjištění stavu věci, jsou-li získány a provedeny v souladu s právními předpisy, a byl by rovněž v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů vyjádřenou v ust. § 50 odst. 4 správního řádu.

56. K vznesenému požadavku na anonymizaci rozhodnutí na webu Nejvyššího správního soudu soud uvádí, že uvedený požadavek nesplňuje zákonné náležitosti žalobního bodu dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, respektive která by jakkoliv s věcným projednáním případu souvisela. Vznesený požadavek se nedotýká předmětu projednávání věci, nýbrž jde o obecný nesouhlas advokáta žalobce s úpravou týkající se zveřejňování rozhodnutí ve věci samé ze strany Nejvyššího správního soudu tak, jak ji stanoví kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, přijatý jako směrnice č. 3/2017. Nelze rovněž přehlédnout, že se požadavek na anonymizaci osobních údajů týká především zástupce žalobce. Nejvyšší správní soud uveřejňuje v anonymizované podobě veškerá meritorní rozhodnutí, čímž sleduje zlepšení výkonu kontroly správního soudnictví. Přístup k meritorním pravomocným rozhodnutím vrcholných soudů je výrazem ústavně garantovaného práva na přístup k informacím ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Zveřejnění rozsudku jako celku se opírá o § 5 odst. 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, a je dovoleno ve smyslu § 11 odst. 4 písm. b) cit. zákona, *a contrario*. Zveřejňování meritorních rozhodnutí je vhodné nejen z hlediska sjednocování soudní praxe, nýbrž i vzhledem k požadavkům práva na spravedlivý proces, transparentnosti a veřejné kontroly výkonu spravedlnosti. Anonymizace rozhodnutí, jejímž smyslem je ochrana soukromí a informačního sebeurčení osob soukromě vystupujících v soudním řízení, na advokáty a další osoby, jejichž účast v soudním řízení je výrazem profesionality a realizace hospodářské činnosti, nedopadá. Daný závěr byl vysloven i Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018 – 35, či Krajským soudem v Praze v rozsudku ze dne 22. 9. 2011, č. j. 44 A 3/2011-60. Proces zveřejňování meritorních rozhodnutí ve správním soudnictví je pak zcela v gesci Nejvyššího správního soudu. Soud se z uvedených důvodů požadavkem dále nezabývá.
57. Námitku spočívající v doručení vadně písemně vyhotoveného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které tak nemůže mít právních účinků, tj. nemůže způsobit ani počátek běhu odvolací lhůty žalobce, nelze mít za opodstatněnou. Ze správního spisu vyplývá, že dne 24. 10. 2018 určil vedoucí odboru přestupků správního orgánu prvního stupně Ing. M. S. oprávněnými úředními osobami ve věci vedle své osoby i L. H. a Mgr. P. U. Prvostupňové rozhodnutí ze dne 24. 4. 2019 podepsal Mgr. P. U., který byl ve věci oprávněnou úřední osobou. Podepsal jej za vedoucího odboru Ing. M. S., který pověřil Mgr. P. U. jako oprávněnou úřední osobu k podepisování veškerých písemností souvisejících s přestupkovými řízeními v době své nepřítomnosti nebo pracovního vytížení (viz pověření ze dne 2. 8. 2017). Uvedený postup byl i v souladu s podpisovým řádem města Hradec Králové. V souladu s § 15 odst. 2 správního řádu tedy v řízení prováděli úkony, kam spadá i podpis rozhodnutí ve věci (srov. § 69 odst. 1 správního řádu), úřední osoby k tomu oprávněné podle vnitřních předpisů správního orgánu.
58. S ohledem na shora uvedené důvody krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.

VI. Náklady řízení

59. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto nemá ani právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a z obsahu správního spisu ani nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 18. prosince 2020

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně